

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XIX. De duplici paupertate et falsitate.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

Vera Religio vindictam non expetit : inquietum cor semper pacem erumpere quærit ;

Sancta devotio malum non operatur : perversa voluntas nulli subicitur.

Naturaliter malitia fundamento falsitatis nititur : gratiosa vero benignitas aspectu amabili et dulci eloquio fulcitur.

Corda sæcularium affectant reverentiam ; spiritales animæ despectam obedientiam.

Occulta crudelitas planum habet eloquium : manifesta vero pietas Deo est sacrificium.

Perversa observatio vicina est odio : suavi misericordiæ jungitur dilectio.

Mendacium clarum est in superficie ; sed nimis intus deformis, suscipiturque jucundius a suis complicitibus : veritas despicitur propter incuriam quam patitur ; ideoque qui eam amplectuntur necesse est ut cum Domino Jesu multos contemptus sustineant.

Sine intermissione fremit invidia : sine dolore ardet amor Dei, liber a tristitia.

Perversitas invidiæ odit Dei largitatem : mundum cor plenum charitate congaudet super veritatem.

Detractio coram hominibus et non coram Deo erubescit ; qui tamen omnia novit et inspicit.

Gravis et crudelis casus est desperatio : vera spes est bonorum omnium impetratio.

Falsa spes nunquam vere lætatur ; nam per veram culpam sæpe conturbatur.

Postquam hæc ostendit mihi Dominus, dixit ad me : Qui semper quam bonus sum cogitat, assidue mihi adhærens cor suum ad me elevat. Quod tu præstare digneris, Domine, [propter tuam ipsius gloriam], *qui vivis et regnas sine fine. Amen.*

XIX. DE DUPLICI PAUPERTATE ET FALSITATE.

- III. 19. **D**uo consideravi genera pauperum *in hac vita*. Primi propter charitatem Dei pauperiem amplectuntur, inveniuntque semper quod de hujusmodi rebus nimis accipiant

et usurpent ; alii sunt qui præter voluntatem divitiis carent, pœnaliter et coacti mendicant, ambiuntque multa cupiditate terrena, insudantque multis laboribus vehementer ut ea habeant et acquirant. Respondit Dominus ad hæc dicens : Hi qui inviti onus portant paupertatis, meam justitiam experiuntur, quia si terrenis abundarent, non me plus diligenter vel agnoscerent ; unde oportet ut eos per pœnæ durtiem ad me traham. Charitatis autem pauperibus amplius tribuo quam audeant ipsi tribuere ; non tamen sustineo in ipsis pulverem quo terrenis dediti gravarentur. Desidero ut corda eorum semper pateant mihi et aspirent ad me , ac sine impedimento jugiter in eis resplendeat luminis mei fulgor.

XX. DE HYPOCRISI FALLENTE.

INSTRUCTOR meus Spiritus Sanctus est, docens me suaviter prout vult, occulta tenens quæ latere vult. Ait ergo : Sapientia sine Spiritus Sancti firmamento convertitur in montem superbiæ in extremo ; pax sine ejusdem Spiritus vinculo, in vanam lætitiã redigitur continuo ; humilitas sine charitatis incendio manifesta falsitas fit in novissimo ; justitia sine fundo [humilitatis] crudelis efficitur ex odio ; paupertas cum frequenti avaritia est in se criminosa superabundantia ; timor crudelis in vera culpa inducit horribilem tristitiã in patientia ; suavitas incessus cum animo lupino deprehenditur faciliter a prudente viro ; sanctum desiderium in veritate raro pervenit sine labore ; [vita bona absque contentione facile ad inutilia flectitur] ; virtus elata absque Dei munere perit flagello superbiæ ; speciosa promissa sine fideli redditione falsitas est ex diaboli persuasione ; fiducia carens vera securitate efficitur mors animæ in vitæ extremitate ; patientia quæ Deo ex corde non subditur, in peccatum reputabitur. Omnis enim qui in factis suis ad Deum ac mente non erigitur, tandem ab ipso cadens verecunde dejicitur. Amor cui non est mater vera humilitas et pater sancti timoris veritas, plusquam alia virtutum falsitas abjicitur, tamquam detestabilis vanitas.

III. 14.